

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ

**«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2020»**

**ЗА ПІДСУМКАМИ РОБОТИ У НАУКОВИХ ГУРТКАХ КАФЕДР ЗДМУ
on-line**

16 грудня 2020 р.

м. Запоріжжя

ЛЮБІ ДРУЗІ!

З радістю повідомляємо вам, що 16.12.2020 в Запорізькому державному медичному університеті була проведена наукова конференція студентів «Досягнення сучасної медичної та фармацевтичної науки – 2020». У цьому збірнику викладені матеріали, які дозволяють узагальнити досягнуті результати науково-дослідних робіт студентів і магістрів усіх факультетів і спеціальностей, виконані під керівництвом викладачів в 2019/20 навчальному році. Представлені роботи присвячені фундаментальній та клінічній медицині, фармації, стоматології, лабораторній діагностиці, ерготерапії, а також правовим і гуманітарним аспектам медицини і фармації. Тези робіт рекомендовані до опублікування Оргкометітом і відповідними секціями науково-практичної конференції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

ректор ЗДМУ, проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови:

проф. Туманський В.О., проф. Бєленічев І.Ф.

Члени оргкомітету:

доц. Авраменко М.О., проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Шаравара Л.П., ас. Земляний Я.В., доц. Бурега Ю.О., доц. Бірюк І.А., д.біол.н., доц. Павлов С.В., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат:

доц. Іваненко Т.В., ст. викл. Борсук С.О., ас. Вакула Д.О., ас. Данилюк М.Б., ас. Данукало М.В., ас. Дічко Г.О., ас. Котенко М.С., ас. Курілець Л.О., ас. Чернявський А.В., студенти Безверхий А.А., Лихасенко О.Ф., Моргунцов В.О., Москалюк А.С, Федоров А.І.

to December 2019 was performed. The mean age of the patients was 53.1 ± 10.4 years. Among the patients were 56 (88.9 %) women and 7 (11.1 %) men. All patients underwent surgical treatment. The criterion for inclusion in the main group was the identification of 33 patients (52.4 %) in the pathohistological examination of papillary thyroid cancer (PTC) and autoimmune thyroiditis (AIT). The comparison group included patients with PTC without AIT - 30 (47.6 %).

Research results. Elevation of antibodies to thyroperoxidase was found in 14 (42.4 %) persons in the main group. Among patients of the comparison group increasing of this indicator was not found.

Changes in the ultrasonographic characteristics of thyroid parenchyma inherent in AIT were detected in 13 (39.4 %) of the main group, and in 9 (30.0 %) patients of the comparison group, $p = 0.3714$.

As a result of the cytological examination of thyroid nodular punctures, follicular neoplasia was detected in 6 (18.2 %) patients from the main group and in 2 (6.7 %) of the comparison group, $p = 0.0473$.

Cancer metastasis to regional lymph nodes was observed in 14 (42.4 %) patients with AIT and 10 (33.3 %) patients in the group without AIT, $p < 0.0356$.

Conclusions. The results of ultrasound, fine-needle aspiration puncture biopsy, and determination of thyroid hormone levels in the blood are not sufficiently informative to diagnose AIT. Changes in thyroid parenchyma inherent in AIT complicate the diagnosis of malignancies. The rate of metastasis of the thyroid gland flowing against the background of the AIT is higher than without it.

СТАН ЗДОРОВ'Я ДОНОРІВ НИРКОВОГО АЛЛОТРАНСПЛАНТАНТУ

Кандибей В.К., 1-й медичний, 6-й курс

Науковий керівник: к.мед.н., асистент С.Р. Вільданов

Кафедра госпітальної хірургії.

Керівним принципом у трансплантології має бути збереження здоров'я прижиттєвих органних донорів і необхідність подальшого їх спостереження, щоб потенційні несприятливі наслідки прижиттєвого органного донорства не могли негативно вплинути на здоров'я і життя донора.

Мета дослідження: вивчення ступеня та строків відновлення ниркової функції після донорської нефректомії.

Матеріали та методи дослідження: Проаналізовано дані 37 родинних донорів нирки, яким виконана донорська нефректомія в період з 2014 р. по 2017 р. Середній вік пацієнтів був $48,3 \pm 9,7$ роки, чоловіків було 19 (51 %), жінок 18 (49 %). Згідно з віковою класифікацією Всесвітньої організації охорони здоров'я (2015 р.) донори були розподілені на 3 групи: молодий вік (22-44 р.) – 8 (21 %), середній вік (44-60 р.) – 24 (65 %), похилий вік (60-75 р.) – 5 чоловік (14 %). У віддаленому післяопераційному періоді ($1,9 \pm 1,1$ роки) вивчали рівень протеїнурії, азотемії, швидкість клубочкової фільтрації (розраховували за формулою Cockcroft-Gault). Якість життя донорів нирки оцінювали за допомогою опитувальника MedicalOutcomesStudy-ShortForm-36.

Отримані результати: Згідно аналізу нашого клінічного матеріалу, відмічається зниження ниркової функції в ранньому післяопераційному періоді з поступовим відновленням до нормального рівня у віддаленому періоді після нефректомії. У віддаленому післяопераційному періоді статистично значущої різниці між донорами різних вікових груп виявлено не було ($p > 0,05$).

Висновки: ниркова функція після донорської нефректомії має тенденцію до поступового відновлення на $15,2 \pm 7,0$ добу після операції. Фізичний та психологічний компоненти здоров'я донорів різних вікових груп зіставні. Підвищенню ефективності трансплантації нирки та нівелюванню постнефректомічних ризиків сприяє ретельний відбір донорів. Актуальним залишається поглиблене дослідження цього аспекту з активним залученням більшої кількості донорів нирки у різні строки після прижиттєвої донації.

ПРОГНОСТИЧНА ТА ПРЕДИКАТИВНА ЗНАЧУЩІСТЬ БІЛКУ ERCC1 – У ПАЦІЄНТІВ ІЗ МІСЦЕВО-РОЗПОВСЮДЖЕНИМ НЕДРІБНОКЛІТИННИМ РАКОМ ЛЕГЕНІ

Кузьменко В. О., аспірант

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Колеснік О.П.

Кафедра онкології та онкохірургії

Рак легені (РЛ) є однією з найбільш актуальних проблем сучасної онкології. В Україні відмічається тенденція до пізнього виявлення захворювання. Так у Запорізькій області IIIA-IV стадії захворювання первинно діагностуються у 75 % пацієнтів із НДКРЛ. На даний момент одним із ключових елементів лікування місцево-поширеного раку легені залишається хіміотерапія. Однак, ефективність використання даного методу лікування є не дуже втішною. Такі результати пов'язані зі резистентністю пухлин до проведеної терапії. Тому актуальним є пошук нових молекулярних пухлинних маркерів, із предиктивним і прогностичними значенням.

Метою нашого дослідження була оцінка прогностичної та предиктивної ролі експресії білка ERCC1.

Об'єкт і методи дослідження: У дослідження було послідовно включено 45 пацієнтів з IIIA, IIIB і IV стадією НДКРЛ. Імуногістохімічний метод використався для оцінки експресії білків ERCC1 та p53 у зразках пухлинної тканини. У подальшому проводилася оцінка зв'язку експресії маркерів з клініко-морфологічними характеристиками пацієнтів та визначалася клінічна значимість фактора.

Результати: При кореляційному аналізі був виявлений статистично значущий зв'язок експресії ERCC1 зі стадією захворювання та експресією p53. При аналізі виживаності, у когорті пацієнтів з високою експресією фактора спостерігалися кращі показники загальної виживаності, ніж у пацієнтів з низькою експресією (106,5 проти 38 тижнів, $p = 0,002$). А у групі пацієнтів з високою експресією ERCC1 був відмічений виражений клінічний ефект при використанні платиновмісних схем хіміотерапії. При Кокс-регресійному аналізі у групі пацієнтів, що отримували хіміотерапію, ERCC1, p53 і стадія захворювання були визначені як незалежні прогностичні фактори.